

मटती f. Hagel WILSON.

मटामटाप् (onomatop.) ०पति P. 8, 1, 12, Vārt. 6, Sch. — Vgl. पटा-
पटाप् u. पटत्.

मटुचपाडी (म० + च०) f. N. pr. einer Rākshasi Lot. de la b. l. 240.

मटस्फटि m. beginnender Hochmuth (दर्पारम्भ) Ġaṭādh. im ĆKDr.

मटृक m. 1) Gipfel eines Dachs ĆKDr. WILSON. — 2) = मडक Eleu-
sine coracana WILSON.

मट्टं m. eine Art von Unholden AV. 8, 6, 13.

मट् मठति Dhātup. 9, 47 मट्निवासयोः; Vop. liest मट् st. मट्, Andere
fügen noch गतौ hinzu. — Vgl. मण्ट्.

मठ m. n. gaṇa अर्थचादि zu P. 2, 4, 31. m. Siddh. K. 230, a, 4. 1) m.
Hütte, insbes. die einsam stehende Hütte eines Einsiedlers oder Schü-
lers, Zelle; Zellengebäude, Kloster, Klosterschule, Collegium AK. 2, 2, 7.
H. 994. MED. m. 39. HALĀJ. 2, 143. (अपचानां निवेशनम् सर्पनिर्मोकमा-
लाभिः कृतचिह्नकुटीमठम् MBu. 12, 5348. निवेशं कारयामासुर्याद्वाः सर्व
एव हि । स्वं स्वं यथासुखं राजन्प्रगृहीतकुटीमठम् ॥ HARIV. 15837. ततो
दृष्ट्वाश्रमपदं व्यपविद्धन्वृत्तीमठम् MBu. 3, 16069. PRAB. 106, 12. PAÑĀT.
33, 5, 116, 18. 22. 117, 1. Verz. d. Oxf. H. 234, a, 12. ० प्रतिष्ठातव्य 290, b,
No. 700. GILD. Bibl. 468. 483. व्रतिनाम् H. an. 3, 461. तत्र च प्रविवेशिकं
मठमार्यधिष्ठितम् VID. 230. 38. KATHĀS. 24, 218. Spr. 1441. मठेनादुतभू-
मिकेन Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6, 307, Çl. 20. विप्र० VID.
37. पाश्रुयतानाम् RĀĠA-TAR. 3, 460. पैतृके स्थण्डिले कृतः । कृत्राणामार्यदे-
श्यानां तेन विद्यार्थिनां मठः 6, 87. 308. 8, 437. विद्या० Klosterschule PAÑ-
ĀT. 244, 22. f. मठौ gaṇa गौरादि zu P. 4, 1, 41. Zelle: एको दण्डको
नाम भौतिकः स्वमद्यर्थं स्थूणानयनाय वने गतः Verz. d. Oxf. H. 136, a, 13.
Kloster: भौतिक० Z. d. d. m. G. 14, 369, 10. Vgl. ब्रह्म०, काष्ठमठौ. —
2) ein von Ochsen gezogener Wagen HĀR. 149.

मठरं UNĀDIS. 3, 39. 1) adj. kann in einem comp. (Karmadhāraja)
die Stelle wechseln gaṇa कठारादि zu P. 2, 2, 38. = शौण्ड UĠĠVAL. viell.
auf Etwas (loc.) bestehend: अमात्यदत्तवैमत्यैः स्वशाव्यं (स्वशाव्ये?) मठरै-
रथ । द्वित्रैः RĀĠA-TAR. 8, 2838. — 2) m. N. pr. eines Mannes (eines Muni
UĠĠVAL.) gaṇa विदादि zu P. 4, 1, 104. nach UĠĠVAL. auch im gaṇa
गर्गादि zu 104. H. 103, Sch. Vgl. माठर, माठरायण, माठर्य.

मठाधिपति (मठ + अधि०) m. Vorsteher eines Klosters, einer Kloster-
schule RĀĠA-TAR. 6, 88.

मठापतन (मठ + आप०) n. Kloster PAÑĀT. 32, 22. 116, 16.

मठिका (von मठ) f. Hütte, Zelle KATHĀS. 13, 31. 32, 133. RĀĠA-TAR.
4, 71. DAÇAK. 93, 8. Verz. d. Oxf. H. 133, b, 24.

मठेशीलौठिका f. wohl N. pr. eines Frauenzimmers: ०मठ RĀĠA-
TAR. 8, 437.

मडक m. 1) Eleusine coracana (vgl. मटृक) Ġaṭādh. im ĆKDr. — 2)
pl. N. pr. einer Völkerschaft MBu. 6, 2083. मारुताः ed. Bomb.

मंडरकन्ध (म० + क०) n. gaṇa चिकुणादि zu P. 6, 2, 125. मन्दर० v. l.

मडवराड्य (म० + रा०) n. N. pr. eines Gebiets in Kāçmīra RĀĠA-TAR.
3, 481. 3, 84. 302. 446. 7, 1240. 1252. 8, 41. 2837.

मडार gaṇa प्रगयादि zu P. 4, 2, 80. — Vgl. माडार्य.

मडुचन्द्र (मडु + च०) m. N. pr. eines Mannes RĀĠA-TAR. 8, 3416.

मडु m. eine Art Trommel AK. 1, 1, 7, 8. ०क m. dass. TRIK. 1, 1, 120.

P. 4, 4, 56. — Vgl. माडुक, माडुकि.

मण्, मणपति einen best. Laut von sich geben Dhātup. 13, 5. मणित n.
unarticulierte Töne, die man (das Weib nach dem Schol. zu Çiç.) beim
Beischlaf von sich giebt, TRIK. 3, 2, 14. H. 1408. HALĀJ. 2, 414. Çiç. 10,
75. 76. NALOD. 2, 60.

मण (aus dem arab. مَن) ein best. Gewicht für Korn COLEBR. Alg. 3.

मणि (मणि UĠĠVAL. zu UNĀDIS. 4, 117) m. Siddh. K. 230, a, 4. m. f. (letz-
teres nicht zu belegen) 231, a, 12. TRIK. 3, 5, 16. 1) Perle (d. h. Kügelchen),
perlenähnlich gefasster und aufgehängter Gegenstand von anderen Stof-
fen, als Zierat oder Amulet getragen; am Leib getragenes Kleinod, Edel-
stein, Juwel überh. AK. 2, 9, 94 (m. f.). TRIK. 2, 9, 27. 3, 3, 135 (m. f.). H.
1063. an. 2, 150. fg. MED. p. 23 (m. f.). HALĀJ. 2, 21. हिरण्येन मणिना
पुष्पमानाः RV. 1, 33, 8. मणिं हिरण्यं पृथिवी देदतु मे AV. 12, 1, 44. म-
णौ सूत्रमोतम् PAÑĀT. BR. 20, 16, 6. ÇAT. BR. 12, 3, 4, 2. TS. 7, 3, 44, 1.
AIT. BR. 4, 6. अश्विर्वर्तौ मणिः AV. 1, 29, 1. 2, 4, 1, 2. 8, 5, 1. figg. 10, 6, 2, 4.
सौवर्ण Goldperle KĀTJ. ÇR. 20, 3, 16. 7, 1. त्रातुय गोभ. 3, 8, 6. ĀÇ. GRHJ.
3, 8, 1, 21. ÇĀNKH. GRHJ. 3, 1. ADH. BR. bei WEBER, Omina 316. 323. लोह०
KĀHND. UP. 6, 1, 5. लोम० KAUC. 13. पव० 19. घ्राञ्जन० 58. मडुघ० 76.
79. नौ० 32. 16. 28. कंसं वा मणिं (= आदित्यमणिं DURGĀ; jeder als
Brennglas brauchbare Krystall kann gemeint sein) वा परिमृज्य NIR. 7,
23. — M. 4, 250. मणीनाम् — भस्मनाद्भिर्मृदा चैव शुद्धिरुक्ता मनोषिभिः 3,
111. भूमिवज्रमणीनाम् 11, 57. मणीनामपवेधे 9, 286. मणिमुक्ताप्रबालानि
329. 11, 167. 12, 61. JOGAS. 1, 41. KAP. 2, 35. मणिमुक्तादिद्रव्याणाम् Verz.
d. Oxf. H. 94, b, 1. 282, a, 28. सुवर्णरत्नमणिमुक्ताः SUÇR. 1, 3, 2. 21, 17.
dient zum Klären des Wassers 171, 18. 228, 6. मयि सर्वमिदं प्रोतं सूत्रे
मणिगणा इव BHAG. 7, 7. कैस्तुभस्तु मणिर्दिश्यः MBu. 1, 1147. HALĀJ. 1,
27. R. 1, 3, 30. 3, 32, 21. मणौ वा लोष्ट्रे वा Spr. 309. मणिना भूषितः सर्पः
1180. मणिसुठति पादेषु काचः शिरसि धार्यते । यथैवास्ते तथैवास्तां काचः
काचः मणिर्मणिः ॥ 2086. मणिः शोणोष्णीठः — तन्निम्ना शोभते 2087. रण-
न्मणिमेखल 2833. मणिभिरनतिप्रौढवंशप्रकाशैः MEGH. 77. ० प्रकाराः RT.
1, 2. मणौ वज्रसमुत्कीर्णं सूत्रस्येवास्ति मे गतिः RAGH. 1, 4. मणिराकरोद्भवः
प्रयुक्तसंस्कार इवाधिकं वधौ 3, 18. रथं मणिगणार्पितम् BHĀG. P. 3, 21, 52.
बाह्यभर्मा दलितमणयः श्रेणयः कङ्कणानाम् PRAB. 113, 1. LALIT. ed. Calc.
94, 11. 140, 11. मणिमल्लोपधैरेव (so ist wohl zu lesen) देहृता भवेत् LA.
(II) 91, 6. विवर्णमणीकृत (कनकवल्य) ÇĀK. 61. दीपं मणिमम्बरस्य von
der Sonne NĀSH. 22, 50. लज्ज० ein Juwel von Vogel Spr. 314. Auch
मणी in der Stelle कङ्कणमणीनित्याकदेवचः bei UĠĠVAL. a. a. O. — 2)
Magnet KAP. 1, 97. NILAK. 213. — 3) glans penis (wegen der Aehnlich-
keit mit einem durchbohrten Knopfe) TRIK. 3, 3, 135. H. an. MED. SUÇR.
1, 296, 16. 297, 3. 2, 524, 15. — 4) Klitoris H. 611. ÇABDAR. im ĆKDr. —
5) Wamme am Halse der Ziege TRIK. H. an. MED. Vgl. मणिक 2. — 6)
= मणिबन्ध Handgelenk H. 391. — 7) Wassertopf, = अलिञ्जर H. an.
MED. मन्दा मणिरलिञ्जरः HĀR. 192. Hierher vielleicht: मणीविष्टस्य
(oder मणी वोः; so der Schol.) लम्बते प्रियौ वत्सतौ मम MBu. 12,
6597; vgl. KĀÇ. und Siddh. K. zu P. 1, 4, 11. Vgl. मणिक 1. — 8) N. pr.
eines Nāga MBu. 1, 2160 (मणिः स्कन्धः ed. Bomb.). 3, 3626. HARIV. 230.
VP. 149, N. 16. Cit. beim Schol. zu H. 1311. Vgl. मणिनाग. — 9) Maṇi
und Sumaṇi Nn. prr. zweier Gefährten des Skanda, welche ihm Soma